

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18CoCsp/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119202275
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:6119202275.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a členov senátu JUDr. Viery Kandrikovej a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., so sídlom Československé armády 954/7, Hradec Králové, Česká republika, zast. Advokátskou kanceláriou Gallo, s.r.o., Jilemnického 4012/30, Martin, IČO: 36 715 352 proti žalovanej: S. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX, XXX XX P., o zaplatenie 643,91 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 18.11.2020, č. k. 12Csp/40/2019-153, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok.
- II. Stranám sporu nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol takto :

„I. Súd žalobu z a m i e t a .

II. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka dohodnutá v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 4.12.2015 v znení: „Poplatok za garantovanú službu pevnou sumou 148,62 eur je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.“

III. Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanej primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500,- eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Súd p r i z n á v a žalovanej vo vzťahu k žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Citoval ustanovenia § 3 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods.,1,2,3, 4 písm. v), 5 a 11, § 54 ods. 1 a 2, § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 3 a 5, § 8 ods.3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, čl. 8, čl. 15, § 153 ods. 1, § 298 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“)

3. V odôvodnení okrem iného uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere dňa 04.12.2015, na základe ktorej bol žalovanej reálne poskytnutý úver vo výške 596,98 eura a v prospech právneho predchodcu žalobcu žalovaná uhradila sumu 296,09 eura. Uvedenú úverovú zmluvu medzi

právnym predchodcom žalobcu a žalovanou posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu, a zároveň ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Zistil, že dňa 04.12.2015 uzavreli právny predchodca žalobcu a žalovaná Žiadosť o predčasné splatenie úveru, podľa ktorej má právny predchodca žalobcu voči žalovanej ako zákazníkovi pohľadávky na úhradu, splátok celkovej sumy podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 09.06.2014, a odmeny za službu podľa zmluvy o poskytnutí služby H., zo dňa 09.06.2014, a to v sume 463 eur. Súd prvej inštancie prihliadol na súdnu prax (napr. uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/98/2019 zo dňa 27.08.2019), a považoval za potrebné posúdiť obe zmluvy, ktoré uzavreli medzi sebou právny predchodca žalobcu a žalovaná, teda zmluvu č. XXXXXXXXXX zo dňa 04.12.2015, ale aj zmluvu č. XXXXXXXXXX zo dňa 09.06.2014, ktorá jej predchádzala a ktorá bola refinancovaná zmluvou zo dňa 04.12.2015. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepredložil súdu zmluvu č. XXXXXXXXXX zo dňa 09.06.2014 a to aj napriek tomu, že žalobcovi boli doručené všetky vyjadrenia žalovanej, ktorá poukazovala na uvedenú zmluvu, žiadala ju predložiť zo strany žalobcu s tým, že súd vyzýval žalobcu na vyjadrenie sa k týmto podaniam žalovanej. Napriek tomu žalobca sa ani nevyjadril k uvedenej zmluve a ani ju nepredložil. Preto súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol v celom rozsahu. Využil inštitút sudcovskej koncentrácie konania a nečinnosť žalobcu k predloženiu dokladov vyhodnotil ako skutočnosť, že prostriedky procesnej obrany neuplatnil včas. Aj keď ustanovenia o koncentrácii konania v prípade spotrebiteľských sporov použiť nemožno, uvedené sa musí aplikovať len vo vzťahu k strane, ktorá je spotrebiteľom; v súdnom spore bola koncentrácia konania použitá vo vzťahu k žalobcovi, ktorý spotrebiteľom nie je. Súd prvej inštancie vyhodnotil poplatok za garantovanú službu vo výške 148,62 eura ako neprijateľnú s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Tato zmluvná podmienka nebola individuálne dohodnutá. Poplatok za garantovanú službu žalovaná nemala možnosť vylúčiť z úverovej zmluvy pred jej podpisom, nemala možnosť ovplyvniť údaje v zmluve a zmluvu musela akceptovať ako celok tak, ako jej boli predložené. Tento poplatok za garantovanú službu jednoznačne spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a to na úkor žalovanej ako spotrebiteľa. Poplatok umelo navyšuje odplatu v prospech dodávateľa, pričom tento poplatok predstavuje 24,89% z reálne poskytnutého úveru (596,98 eura) V tomto konkrétnom spore, vzhľadom na výsledok tohto konania, t. j. že v konaní sa žalovaná úspešne bránila, keďže žaloba žalobcu proti nej bola zamietnutá a súčasne podala aj protinávrh na určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, ktorému bolo vyhovené, súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovanej patrí primerané finančné zadosťučinenie. Súčasne súd prihliadol aj na priebeh konania, t.j. že žalobca nereagoval na písomné vyjadrenia žalovanej a nepredložil súdu zmluvu č. XXXXXXXXXX zo dňa 09.06.2014 na súdnu kontrolu. Žalovaná bola v tomto konaní aktívna pri bránení si svojich práv a zároveň bola aj úspešná. Sumu 500 eur súd prvej inštancia považoval za primeranú vynaloženú námahe žalovanej pri ochrane svojich práv, ktorá bola v konaní aktívna, svoje práva si bránila aj prostredníctvom právneho zástupcu.

4. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a to tak, že plne úspešnej žalovanej priznal náhrada trov konania v celom rozsahu.

5. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca v zákonnej lehote. Namietal, že v konaní súd prvej inštancie pochybil, vec nesprávne právne posúdil, konanie je zaťažené inou vadou, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a porušil rovnosť strán v konaní. Namietal, že súd zmluvu č. XXXXXXXXXX zo dňa 04.12.2015 posudzoval tak, ako keby nebolo došlo k postúpeniu pohľadávky a žalobca nebol postupníkom ale bol pôvodným veriteľom. Žalobca poukázal na skutočnosť, že „pohľadávka prechádza v stave, v akom existuje v čase postúpenia, vrátane jej príslušenstva. Zmluvu uzaviera pôvodný veriteľ (postupiteľ) a iný subjekt (postupník), ktorý nastupuje na miesto pôvodného veriteľa. Ide o dvojstranný právny úkon bez účasti dlžníka, pretože zmena v osobe veriteľa sa nedotýka práv a povinností dlžníka zo záväzkového vzťahu. Čas, miesto, predmet plnenia i ďalšie podmienky zostávajú nezmenené. Predmetom postúpenia môže byť len určitá pohľadávka, t.j. právo na plnenie od dlžníka, nie však celý záväzkový vzťah z ktorého pohľadávka vznikla. Ako súd vo svojom odôvodnení uviedol, žalovaná sa bránila údajnou zmluvou, ktorú uzatvorili s Providentom Financial, s.r.o. č. XXXXXXXXXX dňa 09.06.2014, kde vyzval súd pod následkom koncentrácie žalobcu, aby túto zmluvu predložil. Žalobca však účastníkom tejto zmluvy nebol a preto ju ani nemal a nemohol teda predložiť. Na túto zmluvu sa odvolávala žalovaná vo svojich odpovediach, ktorá bola účastníčkou tejto zmluvy, ale ju nepredložila a súd ju k tomu nevyzval, hoci sa jej dovoľávala, ale uložil takú povinnosť žalobcovi, aby preukazoval tvrdenia žalovanej. Súd prvej inštancie uložil túto povinnosť žalobcovi pod následkom koncentrácie, čím zvýhodnil žalovanú na úkor žalobcu. Žalovaná by mala práva obsiahnuté

v § 529 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ale v tomto prípade spočíva dôkazné bremeno na nej, ktoré ale súd preniesol na žalobcu. Súd svojim postupom porušil čl. 6 ods. 1 CSP zaručujúci rovné postavenie strán. Súd prvej inštancie v bode II. výroku určil neprijateľnú zmluvnú podmienku. S ohľadom na rozsudok NS SR 3Obdo 7/2009 vyplýva, že žalobca vôbec nemá pasívnu vecnú legitimáciu, lebo nie je účastníkom záväzkového vzťahu. Na žalobcu prešla len pohľadávka, ktorú nadobudol postúpením, ale žalobca nevstúpil namiesto pôvodného veriteľa do záväzkového vzťahu a tak v tomto prípade mala byť protižaloba zamietnutá už aj z toho dôvodu, že žalobca nepožadoval v žalobe ani úroky, ani poplatky a všetko, čo žalovaná zaplatila, bolo zo strany žalobcu započítané na istinu úveru a uplatňoval sa iba rozdiel poskytnutej sumy a splatenej časti. S ohľadom na to, čo je uvedené, nie sú dané ani dôvody na primerané finančné zadosťučinenie. Žalobca samozrejme odmieta, že sú tu naplnené predpoklady na nemajetkovú ujmu. Ale aj keby boli, z rozsudku nevyplýva, čo viedlo súd k poskytnutiu zadosťučinenia a stanovenie jeho výšky. Dodal, že rozsudok má aj matematickú chybu. Aj keby akceptoval úvahu súdu, že bolo poskytnutých žalovanej iba 596,98 eura - čo popiera s ohľadom na vykonané dokazovanie - tak pri zaplatenej sume 296,09 eura zostalo by nezaplatených 300,89 eura, ktoré by pri uvedenej úvahe súdu mal súd priznať. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a webovej stránke odvolacieho súdu a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

7. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, nesprávnymi skutkovými zisteniami a inou vadou v konaní, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v plnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

8. Nebolo sporné, že pôvodný veriteľ spoločnosť Provident Financial, s.r.o. dňa 04.12.2015 uzatvoril so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 940 eur. Žalovaná sa zaviazala celkovo vrátiť sumu 1.228,43 eura v 60 týždenných splátkach pri výške 1. a 59. splátky 20,48 eura a výške poslednej splátky 20,11 eura.

9. Nebolo sporné ani to, že ten istý deň ako bola uzavretá vyššie uvedená úverová zmluva, pôvodný veriteľ Provident Financial, s.r.o. a žalovaná uzavreli Žiadosť o predčasné splatenie úveru, podľa ktorej spoločnosť Provident Financial, s.r.o. má voči žalovanej ako zákazníkovi pohľadávky na úhradu, splátok celkovej sumy podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX zo dňa 09.06.2014 a odmeny za službu podľa zmluvy o poskytnutí služby H. zo dňa 09.06.2014, a to pohľadávku v celej sume 463 eur. V zmysle tejto Žiadosti vznikla žalovanej povinnosť zaplatiť Providentu Financial, s.r.o. namiesto pohľadávky Providentu Financial, s.r.o. sumu v celkovej sume 343,02 eura, ktorá zohľadňuje predčasné splatenie spotrebiteľského úveru a odmenu za službu podľa zmluvy o poskytnutí služby H.. Pohľadávka z predčasného splatenia úveru je splatná ku dňu akceptácie tejto Žiadosti Providentom Financial, s.r.o.

10. Vzhľadom na uvedené je teda zrejmé, že žalovaná uzatvorila v priebehu dvoch rokov, t.j. obdobie od 09.06.2014 do 04.12.2015 2 úvery, pričom oba žalovaná uzatvorila s jedným a tým istým veriteľom, ktorým bol Provident Financial, s.r.o. Samotný žalobca v žalobe uviedol, že započítané pohľadávky predstavujú nesplatené časti dlžnej sumy z predchádzajúcich úverov poskytnutých žalovanej.

11. Nepochybne v tomto prípade sa jedná o spotrebiteľskú vec, kedy žalovaná vystupuje v pozícii spotrebiteľa a je potrebné aplikovať všetky ustanovenia týkajúce spotrebiteľského práva. Reštrukturalizácie úverov sú pomerne bežné, no pri nerešpektovaní princípov vyplývajúcich zo spotrebiteľských úverov môže dôjsť k ich závažnému narušeniu. Najčastejšie tým, že sa opakovaným úverovaním spotrebiteľ ocitne mimo ochrany dôležitých noriem práva vyplývajúceho zo spotrebiteľských úverov a to napriek tomu, že dohodol spotrebiteľské úvery. Rozhodovacia prax súdov SR v

obdobných veciach v obdobných prípadoch nárokov bánk i nebankových nárokov stanovila, že pokiaľ ide o nároky zo zmlúv, pri konsolidácii predchádzajúcich dlhov spotrebiteľa, ako je aj v tomto prípade, je nevyhnutné skúmať predchádzajúce (konsolidované/refinancované) spotrebiteľské úverové vzťahy medzi stranami konania, skúmať náležitosti zmlúv na základe ktorých tieto predchádzajúce (konsolidované/refinancované) úvery boli poskytnuté, skúmať históriu platieb nielen spotrebiteľa, ale aj dodávateľa finančnej služby. Ide tu o nadväznosť úverov, ich vzájomnú prepojenosť a nerozlučnosť, lebo bez skoršieho úveru by neskorší úver nemal tie konkrétne špecifikácie.

12. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie poukazuje na uznesenie tunajšieho súdu č.k. 20Co/98/2019-97 zo dňa 27.08.2019, ktorý v obdobnej veci za účasti toho istého žalobcu KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o. a pôvodného veriteľa Provident Financial, s.r.o. uložil prvoinštančného súdu povinnosť posúdiť obe zmluvy v súvislosti s opakovaným úverovaním až do nekontinuálneho vylúčenia žalobcov spod ochrany noriem určených pre spotrebiteľské úvery, t.j. z pohľadu dodržania odbornej starostlivosti pri posúdení bonity dlžníkov sa nejaví len ako nedbanlivostné, o čom svedčí práve konanie právneho predchodcu žalobcu smerujúce k vyňatiu spotrebiteľského záväzku z režimu spotrebiteľských úverov.

13. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, ktorý využil inštitút sudcovskej koncentrácie konania a nečinnosť žalobcu k predloženiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX zo dňa 09.06.2014, z ktorej poskytnutý úver bol refinancovaný úverom poskytnutým na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX zo dňa 05.12.2014, vyhodnotil v jeho neprospech ako skutočnosť, že prostriedky procesnej obrany neuplatnil včas.

14. Za situácie, ak si žalobca uplatňoval na súde pohľadávku, ktorej zmluvný rámec siaha aj mimo zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX zo dňa 04.12.2015, a pochádza zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX zo dňa 09.06.2014 (ako to vyplýva zo Žiadosti o predčasné splatenie úveru zo dňa 04.12.2015), vzhľadom na konsolidačný charakter neskoršej zmluvy, je nepochybné, že bolo na žalobcovi, aby v tomto smere uniesol dôkazné bremeno, a včas uplatnil prostriedky procesnej obrany voči tvrdeniam žalovanej o nutnosti súdneho prieskumu oboch úverových zmlúv. Z uvedeného dôvodu sa odvolací súd nestotožnil s odvolacou námietkou žalobcu, že došlo k porušeniu čl. 6 ods. 1 CSP o rovnosti postavenia strán sporu zo strany súdu prvej inštancie.

15. Aj keď je nepochybné, že žalobca ako právny nástupca pôvodného veriteľa Provident Financial, s.r.o. úverovú zmluvu so žalovanou neuzatváral, v dôsledku postúpenia pohľadávky vstúpil do postavenia veriteľa spolu so všetkými právami a povinnosťami vyplývajúcimi z ust. § 524 a nasl. upravujúcich postúpenie pohľadávky. Žalovaná postúpením pohľadávky nebola vo svojom právnom postavení dotknutá a námietky, ktoré mala v čase postúpenia pohľadávky voči pôvodnému veriteľovi, sa zachovali aj po postúpení. Nadobudnutie pohľadávky voči dlžníkovi, ktorý je spotrebiteľom je rizikom, že v súdnom konaní budú zmluvné podmienky, postupy veriteľov podrobené skúmaniu súdom a v prípade zistenia porušenia právnych predpisov zameraných na ochranu spotrebiteľa budú voči zodpovednej osobe vyhovené následky a uložené sankcie predpokladané zákonom. Nemožno sa preto stotožniť s odvolacou námietkou žalobcu, podľa ktorej, že si len uplatnil odkúpenú pohľadávku voči žalovanej pred súdom, a preto nemožno ho v žiadnom prípade považovať za osobu, ktorá by za porušenie spotrebiteľského práva zodpovedala.

16. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene Zákona Slovenskej Národnej rady č. 372/1992 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práva povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa, môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

17. V prejednávanej veci je predmetom konania aj nárok žalovanej opierajúci sa o ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenie Zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

18. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradzovalo od získavania plnení z neplatných právnych úkonov týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším porušovateľom spotrebiteľských práv a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že porušovateľ spotrebiteľských práv sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite

19. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený nielen vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak tak urobí v rámci svojej obrany proti uplatnenému nároku.

20. Bol to práve žalobca, ktorý si uplatnil v konaní pohľadávku po pôvodnom veriteľovi, ktorý použil v úverovej zmluve neprijateľnú zmluvnú podmienku v podobe Poplatku za garantovanú službu pevnou sumou 148,62 eura, a zároveň nevedel preukázať, či plnenie, ktoré si uplatňuje v tomto konaní, nie je vzhľadom na zistené skutočnosti, plnenie v rozpore so spotrebiteľským právom, pričom v dôsledku obrany žalobkyne a jej protinávrhu došlo k zamietnutiu žaloby v celom rozsahu a k určeniu neprijateľnej zmluvnej podmienky.

21. Možno uzavrieť, že žalobca je v tomto konaní o vydanie primeraného finančného zadosťučinenia pasívne legitimovaný, keďže podaním žaloby proti žalovanej v tomto konaní došlo k porušeniu práv a povinností (vyššie uvedených) ustanovených v zákone č. 250/2007 Z.z.). Súdny už opakovane judikovali, že pasívne legitimovaný je aj právny nástupca dodávateľa.

22. Aj podľa názoru odvolacieho súdu priznaná výška finančného zadosťučinenia 500 eur je primeraná povahe a rozsahu porušenia práv žalovanej a zodpovedá účelu, teda poskytnúť satisfakciu spotrebiteľovi a odradiť dodávateľa od porušenia práv spotrebiteľov. Odvolací súd má za to, že takéto finančné zadosťučinenie vo výške 500 eur vo vzťahu k žalobcovi ako spotrebiteľovi nepredstavuje neopodstatnené a neprimerané obohacovanie sa, či duplicitné uplatňovanie nároku spotrebiteľa.

23. Odvolací súd preto postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 CSP rozsudok ako vecne správny potvrdil.

24. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaná bola úspešná, no v priebehu odvolacieho konania jej žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalobcovi ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádza z čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy konania nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).